

PRELUCRAREA SEMNALELOR - CURS 04

**CONTINUARE TRANSFORMATA FOURIER,
ALIERE**

Cristian Rusu

CUPRINS

- **recapitulare**
- **procesul de eșantionare**
- **aliere**
- **referințe bibliografice**

RECAPITULARE

- **DFT** pentru un vector \mathbf{x} :

$$\mathbf{X} = \mathbf{F}\mathbf{x}$$

- \mathbf{F} se numește matricea Fourier
- \mathbf{X} se numește transformata Fourier a lui \mathbf{x}
- în anumite situații vedeți $\mathbf{X} = \mathcal{F}(\mathbf{x})$
- complexitatea $O(n^2)$

- **FFT**

$$\mathbf{X} = \text{FFT}(\mathbf{x})$$

- se numește transformarea Fourier rapidă
- FFT e echivalent cu DFT, dar FFT e mai rapid
- complexitatea $O(n \log_2 n)$

RECAPITULARE

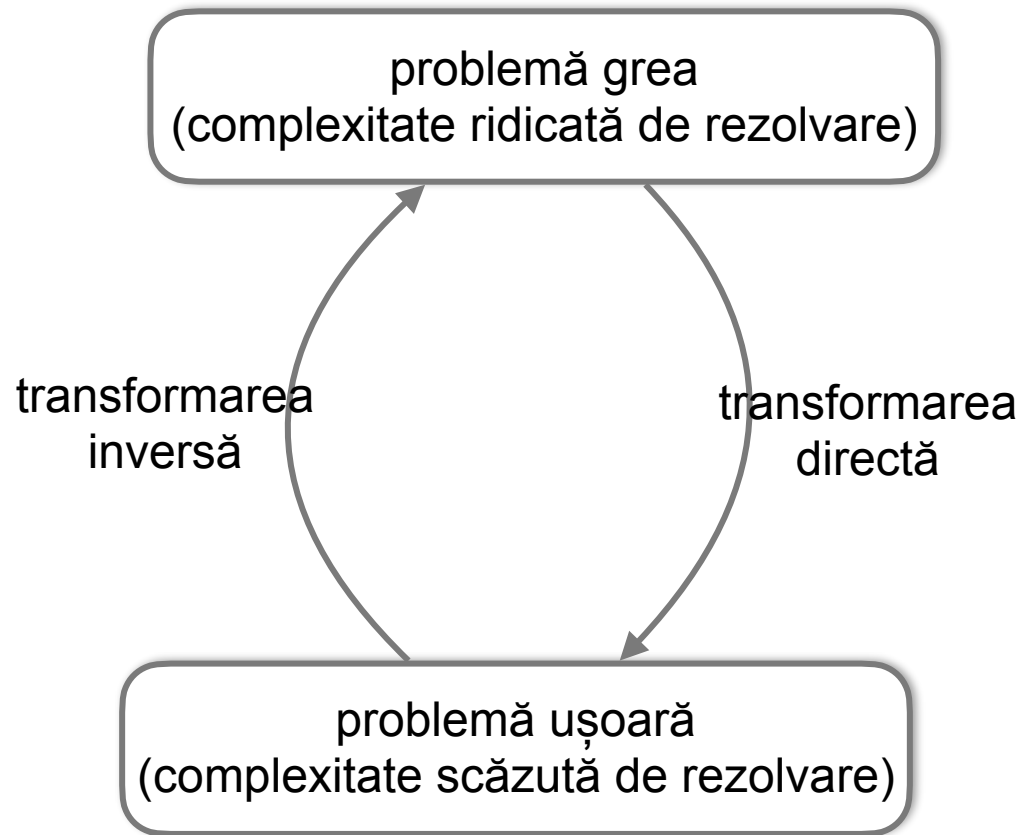
- matricea Fourier \mathbf{F}
 - este liniară, este pătrată, este complexă, este unitară
 - inversa este $\mathbf{F}^{-1} = \mathbf{F}^H$ (transpus și complex conjugat)
 - $\mathbf{F}\mathbf{x}$ este $\text{FFT}(\mathbf{x})$, $\mathbf{F}^{-1}\mathbf{x} = \mathbf{F}^H\mathbf{x}$ este $\text{IFFT}(\mathbf{x})$
 - ambele operații sunt $O(n \log_2 n)$
 - $\mathbf{F}\mathbf{x}$ ar fi trebuit să fie ???
 - $\mathbf{F}^{-1}\mathbf{x}$ ar fi trebuit să fie ???

RECAPITULARE

- matricea Fourier \mathbf{F}
 - este liniară, este pătrată, este complexă, este unitară
 - inversa este $\mathbf{F}^{-1} = \mathbf{F}^H$ (transpus și complex conjugat)
 - $\mathbf{F}\mathbf{x}$ este $\text{FFT}(\mathbf{x})$, $\mathbf{F}^{-1}\mathbf{x} = \mathbf{F}^H\mathbf{x}$ este $\text{IFFT}(\mathbf{x})$
 - ambele operații sunt $O(n \log_2 n)$
 - $\mathbf{F}\mathbf{x}$ ar fi trebuit să fie $O(n^2)$
 - $\mathbf{F}^{-1}\mathbf{x}$ ar fi trebuit să fie $O(n^3)$
- pentru noi, \mathbf{x} este un vector real
 - $\mathcal{F}(\mathbf{x})$ este în general complex (asta nu ne convine mereu)
 - atunci $\mathcal{F}(\mathbf{x})$ are o simetrie
 - prima componentă Fourier este media
 - unele limbaje de programare au RFFT (FFT pentru \mathbf{x} real)
 - cel mai mult ne interesează $\text{abs}(\mathcal{F}(\mathbf{x}))$

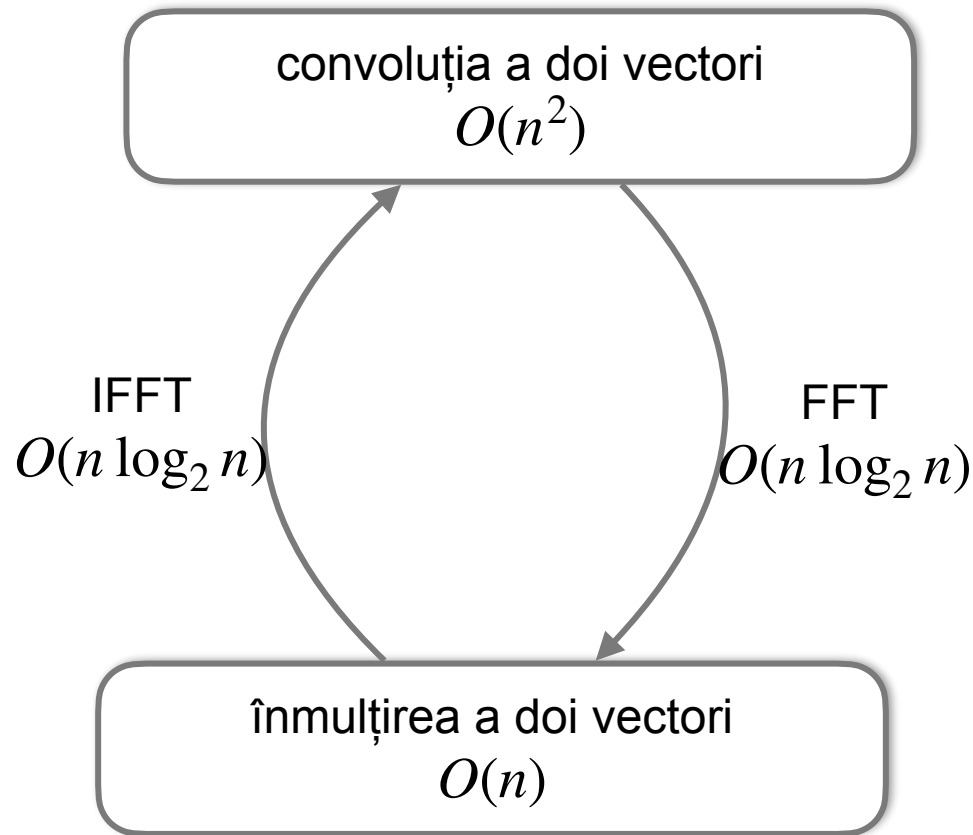
RECAPITULARE

ideea de transformare

RECAPITULARE

ideea de transformare: cazul Fourier

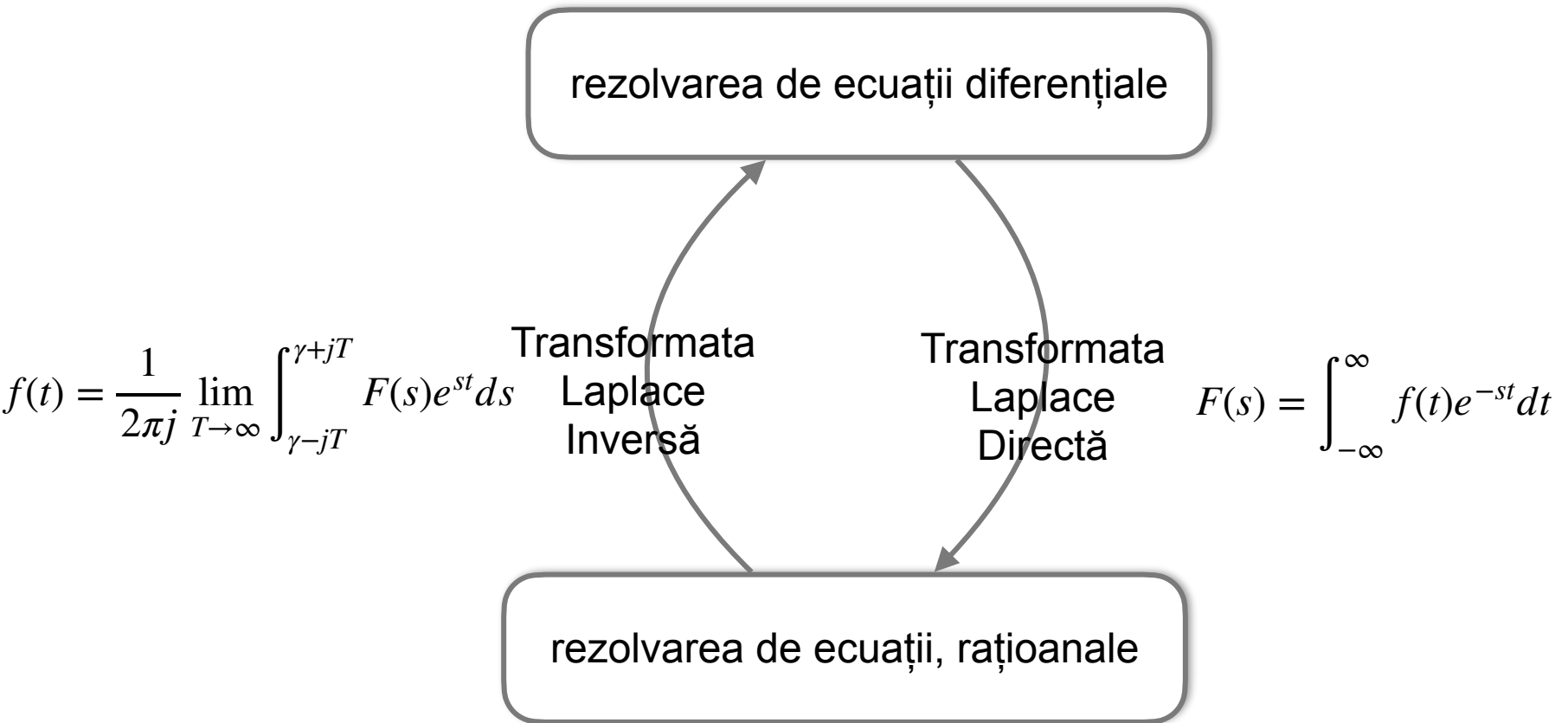

ideea: este mai ușor să rezolvi problema într-un alt domeniu

atenție: inclusiv operația de transformare trebuie să fie ușoară (aici domină)

RECAPITULARE

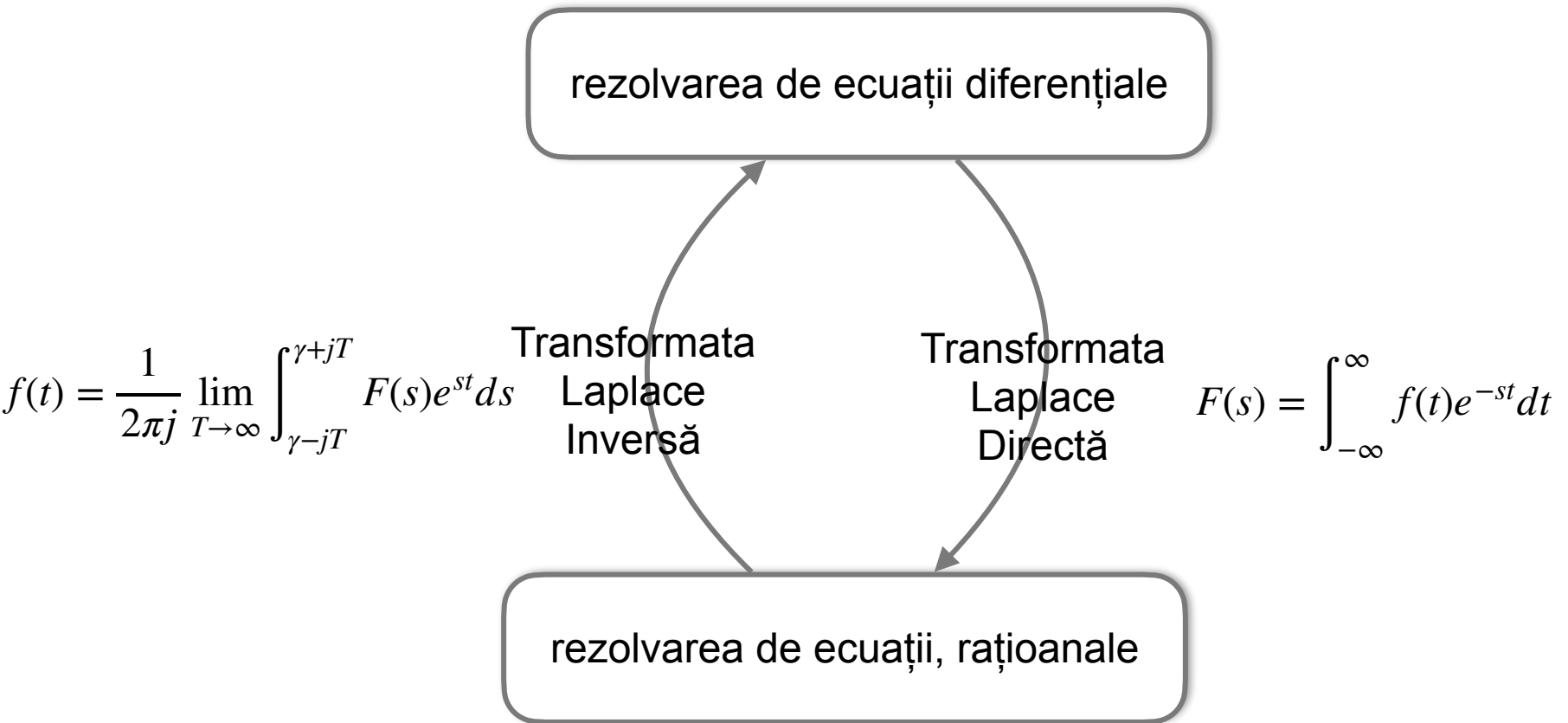
ideea de transformare: cazul Laplace (foarte folositor în inginerie)

legătura în Fourier și Laplace?

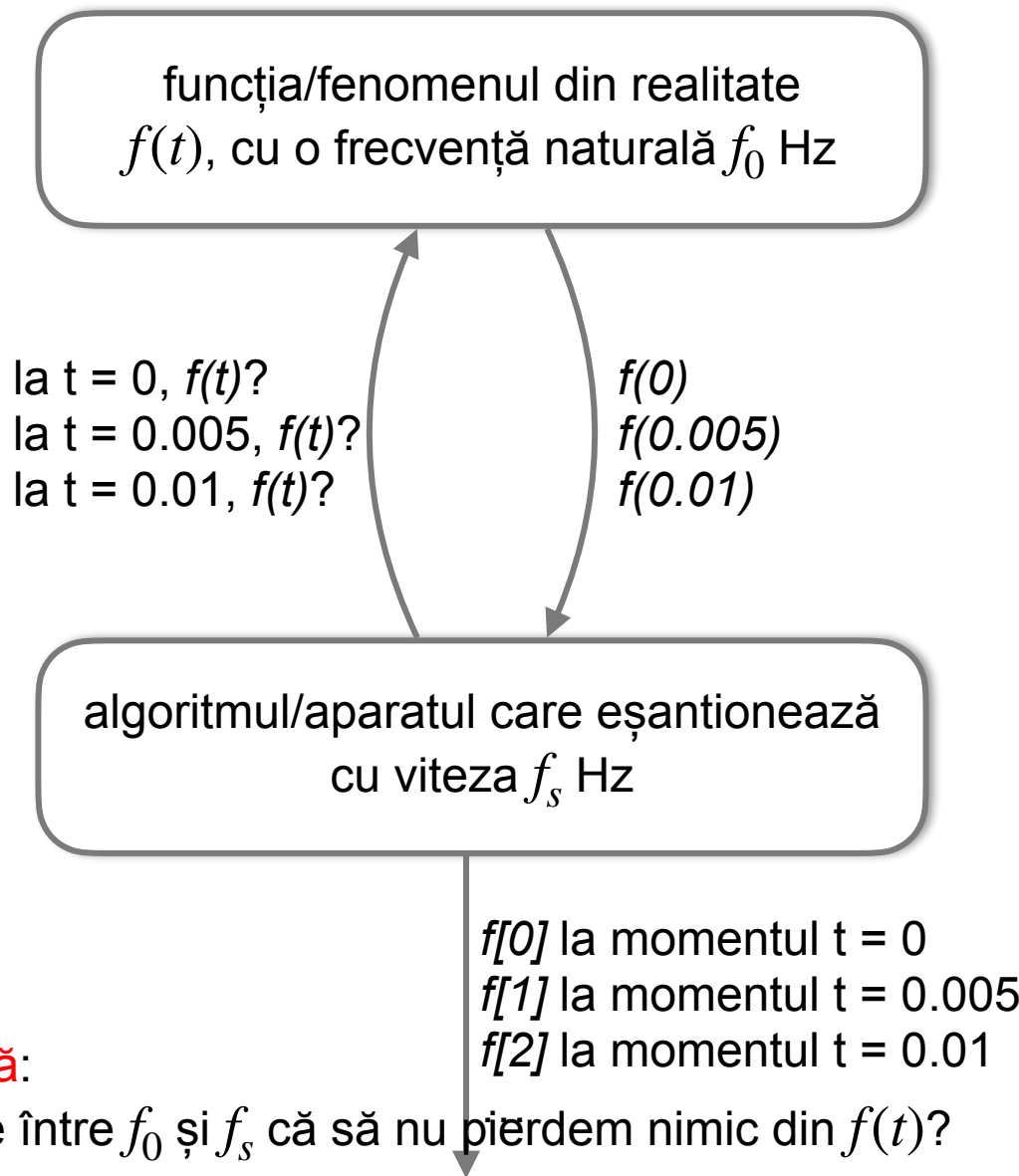
RECAPITULARE

ideea de transformare: cazul Laplace (foarte folositor în inginerie)

Fourier este un caz special de Laplace când $s = i\omega$

PROCESUL DE EȘANTIONARE

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE GENERALE

- A. V. Oppenheim și R. W. Schafer, **Discrete-time signal processing**, Pearson, 2014
- R. G. Lyons, **Understanding digital signal processing**, Prentice Hall, 2004
- S. Mallat, **A wavelet tour of signal processing: the sparse way**, Academic Press, 2008

Discretizare și eșantionare

Continuu:

$$x(t) = \sin(2\pi f_0 t) \quad (1)$$

Discret:

$$x(n) = \sin(2\pi f_0 n t_s) \quad (2)$$

unde

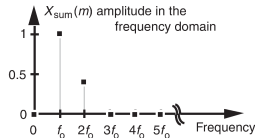
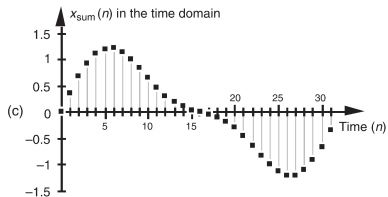
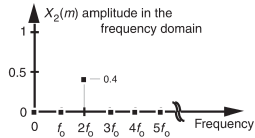
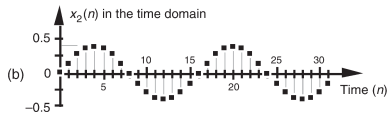
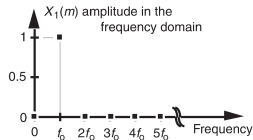
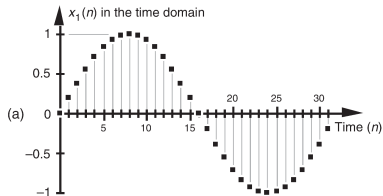
- ▶ f_0 – frecvența (Hz) măsoară numărul de oscilații într-o secundă
- ▶ n – eșantionul, indexul în șirul de timpi $0, 1, 2, \dots$
- ▶ t_s – perioada de eșantionare; constantă (ex. la fiecare secundă)
- ▶ $n t_s$ – orizontul de timp (s)
- ▶ $f_0 n t_s$ – numărul de oscilații măsurat
- ▶ $2\pi f_0 n t$ – unghiul măsurat în radiani (vezi note de curs)

În analiza semnalelor suntem interesați adesea de frecvență.

Motivație:

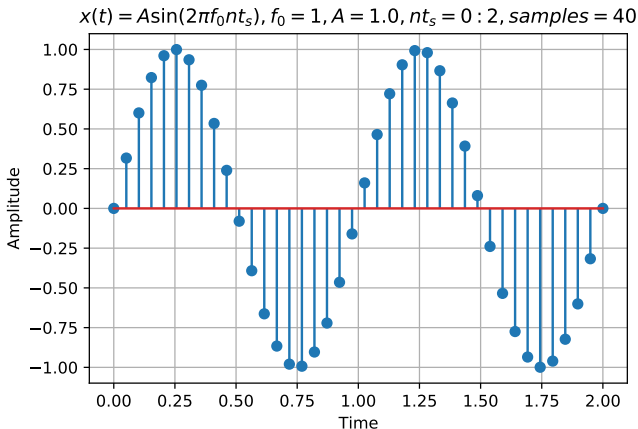
- ▶ sinusoida are o singură componentă f_0 în frecvență, numită și **componentă spectrală**
- ▶ suma a două sinusoides de frecvență f_1 , respectiv, f_2 are două componente spectrale f_1, f_2 în domeniul frecvenței
- ▶ suma a n sinusoides de frecvență f_1, \dots, f_n va avea n componente spectrale în domeniul frecvenței
- ▶ invers, putem analiza un semnal uitându-ne în frecvență și analizând din ce sinusoides este compus și la ce frecvențe acționează aceste componente

Frecvență

Recuperarea frecvenței

Cum determinăm frecvența semnalului real f_0 în funcție de măsurători?

$$T = \frac{\text{eșantioane}}{\text{perioadă}} \times \underbrace{\frac{\text{timp}}{\text{eșantion}}}_{t_s} = 20 \times 0.05 = 1s \implies f_0 = 1Hz \quad (3)$$

Remarcă

Frecvența de eșantionare este inversul perioadei de eșantionare t_s

$$f_s = \frac{1}{t_s}, \quad (4)$$

*iar ea afectează direct determinarea frecvenței absolute f_0 ,
frecvența semnalului real (original)*

Ce se întâmplă cu calculul frecvenței absolute f_0 dacă modific
frecvența de eșantionare f_s în (3)?

Exemplu: Frecvența de eșantionare $f_s = 7$

$$x(0) = 0.00$$

$$x(1) = 0.78$$

$$x(2) = 0.97$$

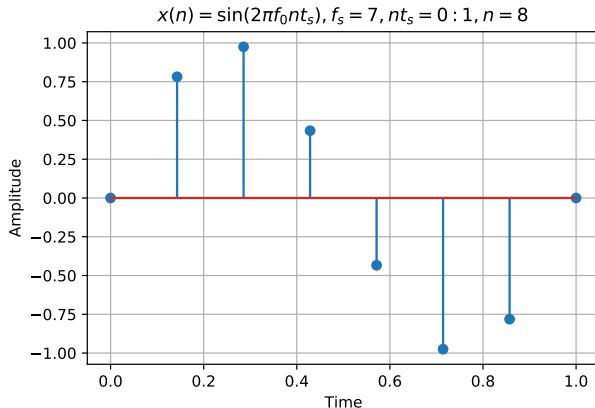
$$x(3) = 0.43$$

$$x(4) = -0.43$$

$$x(5) = -0.97$$

$$x(6) = -0.78$$

$$x(7) = -0.00$$

Exemplu: Frecvența de eșantionare $f_s = 7$

Ghici, ciupercă, ce-i?

$$x(0) = 0.00$$

$$x(1) = 0.78$$

$$x(2) = 0.97$$

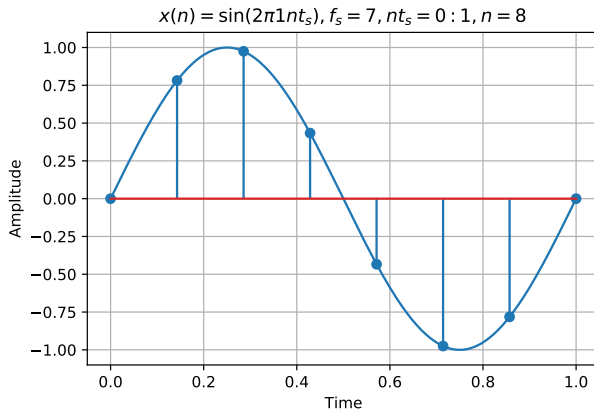
$$x(3) = 0.43$$

$$x(4) = -0.43$$

$$x(5) = -0.97$$

$$x(6) = -0.78$$

$$x(7) = -0.00$$

Exemplu: Frecvența de eșantionare $f_s = 7$

Poate cineva cu mai multă imaginație ghicește:

$$x(0) = 0.00$$

$$x(1) = 0.78$$

$$x(2) = 0.97$$

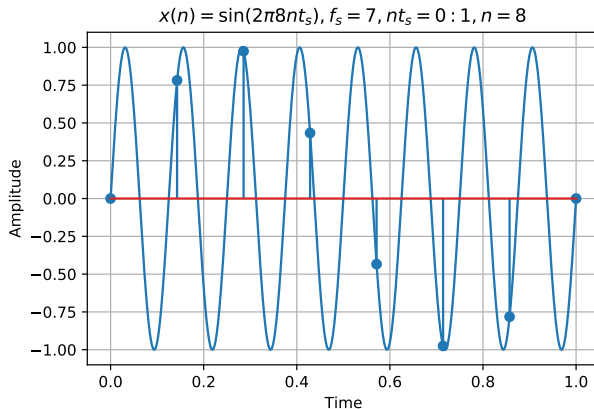
$$x(3) = 0.43$$

$$x(4) = -0.43$$

$$x(5) = -0.97$$

$$x(6) = -0.78$$

$$x(7) = -0.00$$

Este adevărat?

Exemplu: Frecvența de eșantionare $f_s = 7$

Ambele soluții sunt adevărate: fenomenul de aliere (aliasing).

$$x(0) = 0.00$$

$$x(1) = 0.78$$

$$x(2) = 0.97$$

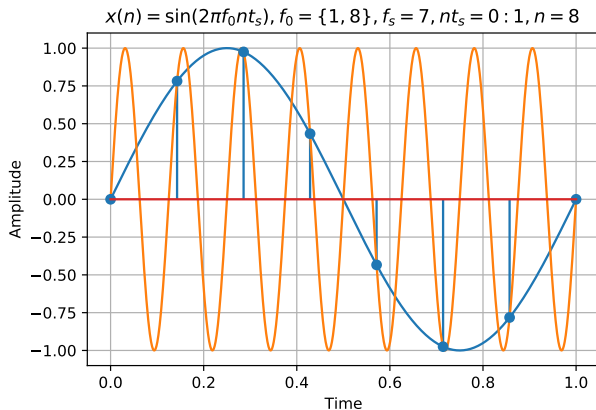
$$x(3) = 0.43$$

$$x(4) = -0.43$$

$$x(5) = -0.97$$

$$x(6) = -0.78$$

$$x(7) = -0.00$$

Există o infinitate de sinusoide care trec prin cele 8 puncte!

Fenomenul de aliere (aliasing) apare când:

$$x(n) = \sin(2\pi f_0 n t_s) = \sin(2\pi (f_0 + k f_s) n t_s) \quad (5)$$

Teoremă

Fie frecvența de eșantionare f_s (eșantioane / secundă) și k un număr întreg nenul. Atunci nu putem distinge eșantioanele unei sinusoide de frecvență f_0 Hz de eșantioanele unei sinusoide de $f_0 + k f_s$ Hz.

Cum putem fi siguri că ce am măsurat reprezintă realitatea?

Demonstrație aliasing

Fie semnalul $x(t) = \sin(2\pi f_0 t)$ cu frecvența f_0 pe care îl eșantionăm cu o rată de f_s eșantioane pe secundă la perioade de timp constante $t_s = \frac{1}{f_s}$ ($0t_s, 1t_s, 2t_s, 3t_s, \dots$):

$$x(0) = \sin(2\pi 0t_s)$$

$$x(1) = \sin(2\pi 1t_s)$$

$$x(2) = \sin(2\pi 2t_s)$$

$$x(3) = \sin(2\pi 3t_s)$$

$$\vdots$$

$$x(n) = \sin(2\pi nt_s) \tag{6}$$

Astfel încât eșantionul $x(n)$ are valoarea sinusoide originale la momentul nt_s .

Demonstrație aliasing

Știm că $\sin(\alpha) = \sin(\alpha + 2\pi m)$ deci (6) devine:

$$x(n) = \sin(2\pi f_0 n t_s) = \sin(2\pi f_0 n t_s + 2\pi m) = \quad (7)$$

$$= \sin\left(2\pi\left(f_0 + \frac{m}{n t_s}\right) n t_s\right) \quad (8)$$

Fie $m = kn$ a.î. putem înlocui fracția cu k

$$x(n) = \sin\left(2\pi\left(f_0 + \frac{k}{t_s}\right) n t_s\right), \quad (9)$$

apoi folosind $f_s = \frac{1}{t_s}$ relația devine

$$x(n) = \sin(2\pi f_0 n t_s) = \sin(2\pi (f_0 + k f_s) n t_s). \quad (10)$$

Exemplu: Frecvența de eșantionare $f_s = 7$

Aliasing: $f_0 = 1, f_s = 7, k = 1 \xrightarrow{(10)} f = f_0 + kf_s = 8$

$$x(0) = 0.00$$

$$x(1) = 0.78$$

$$x(2) = 0.97$$

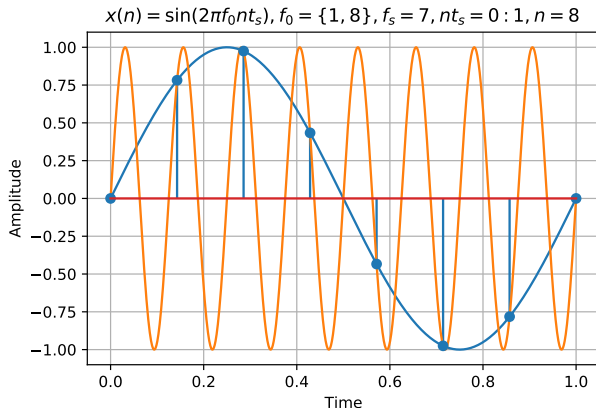
$$x(3) = 0.43$$

$$x(4) = -0.43$$

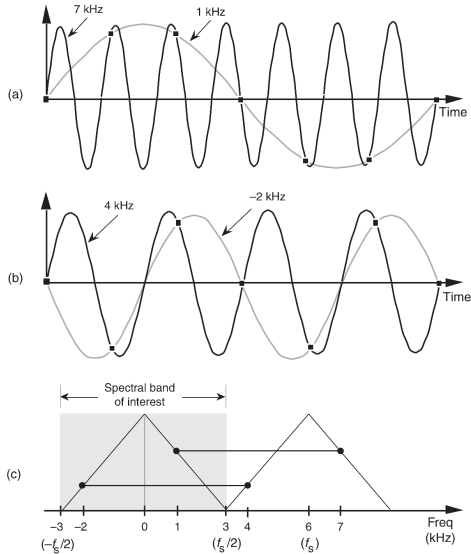
$$x(5) = -0.97$$

$$x(6) = -0.78$$

$$x(7) = -0.00$$

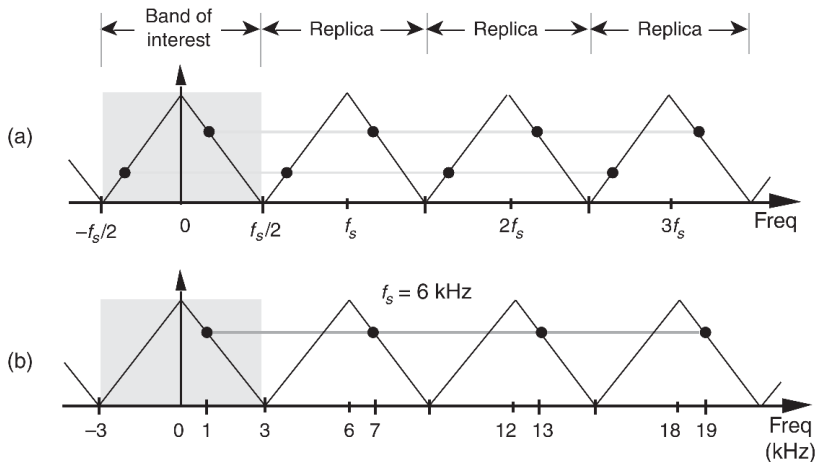

Ambiguitate în domeniul frecvenței

Source: (Lyons 2004)

Duplicare (replici) în domeniul frecvenței

Source: (Lyons 2004)

Semnalul $f_0 = 7 \text{ kHz}$ eșantionat cu $f_s = 6 \text{ kHz}$ produce o secvență a cărei spectru reprezintă simultan semnalele (tonurile):
 $1 \text{ kHz}, 7 \text{ kHz}, 13 \text{ kHz}, 19 \text{ kHz}, \dots$

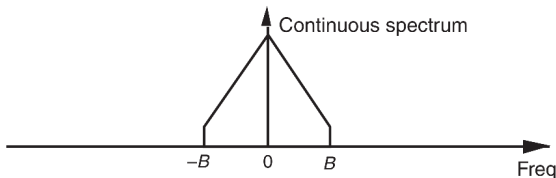
Semnale trece-jos (lowpass)

Definiție

Semnalele limitate în bandă sunt semnalele a căror amplitudine spectrală este nulă în afara intervalului $[-B\text{Hz}, +B\text{Hz}]$. Altfel spus, semnalul are o frecvență maximă.

Definiție

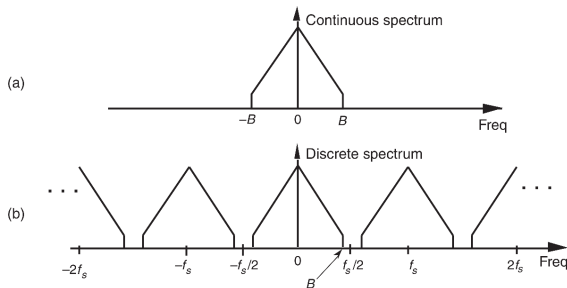
Un semnal trece-jos este un semnal limitat în bandă și centrat în jurul frecvenței zero.

Semnale trece-jos: de la analog la digital

Semnalul continuu este discretizat apărând duplicatele în spectrul frecvenței.

$$x(n) = \sin(2\pi f_0 n t_s) = \sin(2\pi (f_0 + k f_s) n t_s).$$

Source: (Lyons 2004)

Se observă că $f_s \geq 2B$ a.î. duplicatele sunt separate la $\pm \frac{f_s}{2}$.

Semnale trece-jos (lowpass): frecvența Nyquist

Definiție

Frecvența de eșantionare $f_s \geq 2B$ este criteriul Nyquist de eșantionare, rezultat din teorema Nyquist-Shannon, ce asigură separarea duplicatelor în domeniul frecvenței.

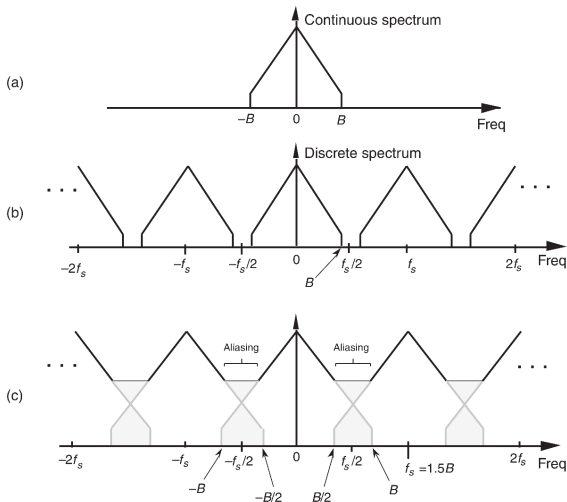
Definiție

Frecvențele $\pm \frac{f_s}{2}$ se numesc frecvențe de pliere (folding frequencies) sau frecvențe Nyquist.

Ce se întâmplă când eșantionăm sub frecvența Nyquist?

Semnale trece-jos (lowpass): eșantionare sub Nyquist

Ce se întâmplă când eșantionăm sub frecvența Nyquist?

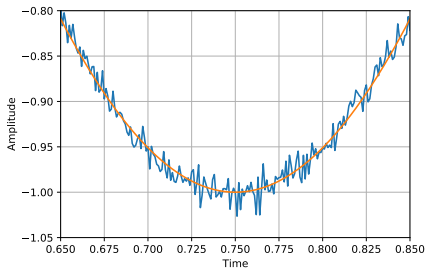
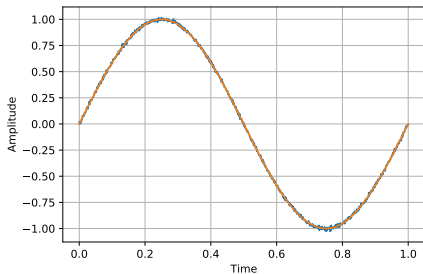

Source: (Lyons 2004)

Semnale trece-jos (lowpass): observații

- ▶ informația în interavul $[-B, -\frac{B}{2}] \cup [\frac{B}{2}, B]$ este coruptă
- ▶ valorile amplitudinilor în cazul suprapunerii sunt nedefinite
- ▶ informația spectrală a semnalului original continuu este conținută complet în banda $[-\frac{f_s}{2}, \frac{f_s}{2}]$
- ▶ ultima observație este foarte importantă în practică

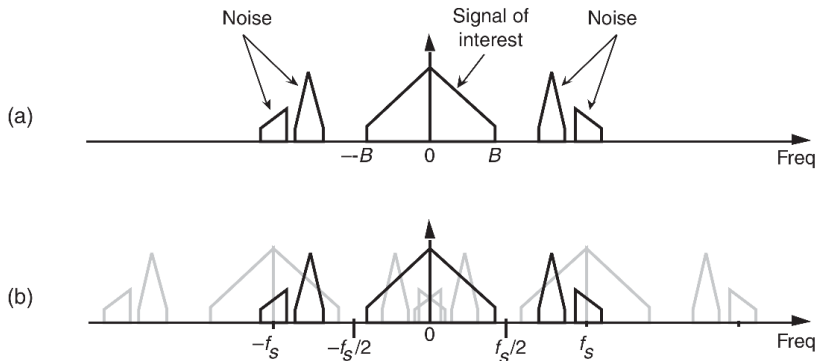
Ce se întâmplă dacă semnalul continuu este însoțit de zgomot?

Semnale trece-jos (lowpass): zgomot

Pentru un semnal trece-jos eşantionat corect:

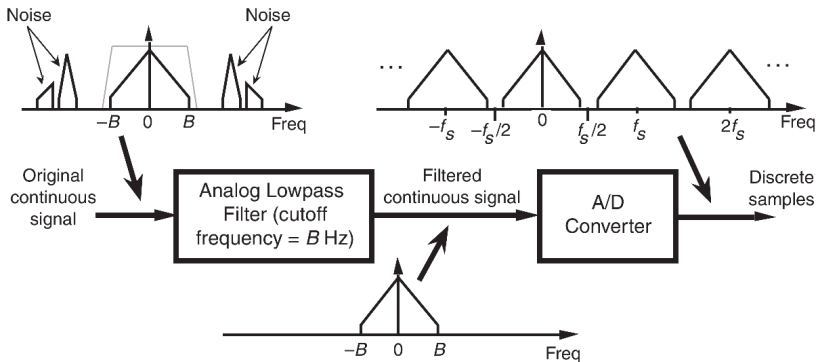
- ▶ nu avem suprapuneri ale duplicatelor în banda B
- ▶ dar duplicate ale zgomotului sfârşesc şi ele în banda de interes!

Source: (Lyons 2004)

Semnale trece-jos (lowpass): eliminarea zgomotului

Profităm de faptul că avem de a face cu semnal trece-jos și eliminăm cu un filtru trece-jos orice este în afara benzii B Hz după care discretizăm.

Source: (Lyons 2004)

